

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

den endelige Lov. Derimod henstillede han til mig, at man foretog forskellige Ændringer i Organisationen. Som det formodentlig er det ærede Medlem bekendt, staar der i Lovens første Linie: Landbrugsministeren bemyndiges til med Tilslutning af Landbrugsraadet o. s. v. Det vil sige, at de forskellige Bestemmelser vedrørende Administrationen er noget, der fastsættes efter Forhandling mellem Landbrugsraadet og undertegnede, og jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at det maaske vilde være rigtigt, om man foretog en Sammenarbejdning af de to Udvalg, man nu har. Men for øvrigt vil jeg henvise det ærede Medlem til at gøre sin Indflydelse gældende i Landbrugsraadet, som altsaa skal være med, hvis der skal foretages en Omordning af Administrationen.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger. Det ærede Medlem mente, at vi vilde have opnaaet den samme Stigning i Priserne, selv om vi ikke havde haft Kødloven. Ja, der er jo ingen, der kan tage den gode Tro fra det ærede Medlem, men jeg erindrer ogsaa, at han forud for Valget stillede i Udsigt, at han maaske vilde blive den kommende Landbrugsminister. Dette slog jo imidlertid Klik for det ærede Medlem. Ingen kan naturligvis bevise, at det ikke vilde være gaaet saadan, at vi havde opnaaet de samme Priser uden Kødloven, for nu har vi opnaaet dem, og saa kan det ærede Medlem jo sagtens paastaa, at det vilde være opnaaet uden Lovgivning. Men der er sikkert ingen Tvivl om, hvis man virkelig vil undersøge Forholdet, at det uden Kødloven vilde have været umuligt. For det første vilde vi ikke have opnaaet denne Prisstigning, hvis vi ikke ved Afslutning af Handelsaftaler — som det ærede Medlem jo ogsaa er imod, og som jo forpligter os til at købe Varer i de paagældende Lande — havde faaet Del i den stigende Efterspørgsel i Udlandet, og dernæst er det aabenlyst for enhver, at de 10 Mill. Kr., som man har paalagt den indenlandske Befolkning, selvfølgelig maa betyde en Stimulering af de indenlandske Priser, som dog i nogen Grad er en Fordel for Landbruget.

Til det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen vil jeg gerne sige, at selvfølgelig — det er der ingen, der lægger Skjul paa — har Forslaget her til Hensigt at stimulere Kødprisen, men ogsaa i højere og højere Grad at bekæmpe Kvægtuberkulosen, og jeg vil sige til det ærede Medlem, der mener, at man skal gaa imod en saadan Prisstigning: det er jo et let Standpunkt at

indtage, men vil det ærede Medlem finde det rigtigt og forsvarligt over for Lønarbejderne, som han ogsaa paastaar at have Interesse for, om man paa Grund af Tidernes Tryk og Vanskelighederne udefra fik Lønnen trykket ned med 66 pCt., som Priserne paa Kød er gaaet ned i Tiden fra før Krigen og indtil 1932, da denne Lovgivning begyndte? Mener det ærede Medlem virkelig, at saa skulde man ikke fra Statens Side gribe ind? Men hvis det ærede Medlem ikke mener at kunne indtage dette Standpunkt, men mener, at man bør opretholde Lønningerne, saa maa han ogsaa erkende, at saa har man den samme Forpligtelse over for Landmænd, der kommer ud for de samme Vanskeligheder, at Priserne er gaaet ned til $\frac{1}{3}$ af, hvad de var før Krigen.

Det ærede Medlems Udtalelse om, at Opkøberne havde taget hele Fortjenesten, vidner om, at han ikke har nogen Forstand paa hele Spørgsmaalet, thi det faktiske Forhold er dette, at for almindelige voksne Kreaturer er de Priser, som Landmændene opnaar, siden man begyndte med denne Lovgivning, steget med over 100 pCt., og for Fedekalvenes Vedkommende vil jeg endog være tilbøjelig til at tro, at de er steget endnu mere.

Jeg vil slutte med at sige, at Forholdet tegner sig saaledes her i Landet med Hensyn til dette Spørgsmaal, at til den ene Side staar en Part, der aldrig kan faa Priserne højt nok op, og til den anden Side staar en Part, repræsenteret af det ærede Medlem, som talte sidst, der stadig væk vil have de lavest mulige Priser overhovedet, selv om dette betyder en skandaløs ringe Fortjeneste for de Mennesker, der arbejder i dette Erhverv. Hvis disse to Yderstandpunkter virkelig havde Rod her i Danmark, ja, saa saa det sort ud i en Situation som den nuværende. Men heldigvis har Valget givet det Resultat, at Flertallet af Befolkningen gaar ind for, at man gennem Samarbejde skal søge at hjælpe de forskellige Erhverv og de forskellige Samfundsklasser, og jeg tror ogsaa, at der her i denne Sal vil være et meget stort Flertal, der i saa Henseende vil tage Konsekvensen af Valgets Resultat.

Sørensen (Sejlfjord): Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, gav det Udseende af, at Lovforslaget vilde betyde en stor Forringelse af Kødloven, og kritiserede det i det hele taget. Det er maaske ikke saa mærkeligt, naar man i Valgkampen i Aalborg Amt fra Venstres Side krævede statsansatte Priser paa Landbrugsprodukter, som sikrede mod Prisfald.